

ke udspil der kommer. Det er åbenbart det, som er afgørende for, om regeringen kan støtte dem, og det ser jeg også frem til.

Det afgørende er, om det ender med, at de ikke vil forbedre sig, at de ikke er til at snakke med, at de ikke vil anerkende Israel, og at de ikke vil afstå fra vold og afvæbne sig selv. Det er også det, man forlanger. Man skal afvæbne militserne, siger ministeren. Det vil sige, at de skal afvæbne sig selv. Det bliver en interessant øvelse, som jeg tror de skal holde tungen lige i munden for at kunne finde ud af.

Kl. 11.30

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det vil så sige, at hvis det, som er sandsynligt, sker, at Hamas kommer til at danne regering, det, som hr. Søren Espersen i sin store tale kaldte »denne ildelugtende organisation«, og hvis de så i øvrigt afstår fra terror, så vil hr. Søren Espersen være med til at sikre, at de fortsat finansieres via den danske finanslov, hvor støtten jo gives til palæstinenserne til de projekter, der nu gives støtte til. Jeg skal bare være sikker på, at det er helt rigtigt forstået, at hr. Søren Espersen vil være med til at støtte Hamas i den situation.

(Kort bemærkning).

Søren Espersen (DF):

Vi er ude i nogle lange og meget besværlige hypoteser. Jeg vil sige, at hvis det umulige skulle ske, at de her mennesker, der nu kommer i regering, afvæbner sig selv, afstår fra at kræve Israel smadret, afstår fra at bruge vold, så har vi det, der hedder en ny situation. Jeg synes, det er en hypotese.

Jeg tror, det er en umulighed, for man skal i den grad træde tilbage fra noget af det, man har sagt hidtil. Alene det, som vi talte om før med at afvæbne sig selv: Hvorfor skulle en leder dog afvæbne sin egen militts, som efter hans mening har været med til at skaffe ham magten? Jeg kan slet ikke forestille mig, hvordan det vil ske. Det er en hypotese, og selvfølgelig, hvis den fortabte søn vender hjem, så slagter vi da fedekalven. Det bliver en stor fest.

(Kort bemærkning).

Jeppé Kofod (S):

Man kunne næsten på Dansk Folkepartis indlæg hidtil i debatten forstå det sådan, at den eksisterende støtte til det palæstinensiske folk også er et problem for Dansk Folkeparti, og i så fald æn-

drer situationen sig jo åbenbart ikke, hvis man fortsætter med at støtte det palæstinensiske folk.

Det, jeg gerne vil spørge hr. Søren Espersen om, er, at hvis man forestiller sig – og det er der mange, der gør – at den her nye regering består af Hamas, og at den afstår fra terror, den forpligter sig til køreplanen for fred, forpligter sig til en fredelig forhandlingsløsning, tror hr. Søren Espersen så, at det vil være i palæstinenserne, israelernes, omverdenens og hele regionens interesse, at man så totalt stopper engagementet i at hjælpe det palæstinensiske folk og den palæstinensiske stat til at blive en levedygtig, en bæredygtig, demokratisk sammenhængende stat?

(Kort bemærkning).

Søren Espersen (DF):

Jeg tror, det på lang sigt vil være en stor fordel for det palæstinensiske folk, at vi nu siger: Nu er det nok, I er gået over stregen, det er jeres ansvar, det er jer, der har valgt den her konfrontatoriske vej med Israel. Jeg tror, at vi gør dem en bjørnetjeneste ved at fortsætte støtten til et stykke som det, der nu kommer.

Og til det ironiske i, at man, som vi også har været inde på før, ikke engang kan gå rundt på Københavns gader og samle ind til Hamas, men at tilskuddene fortsætter fra regeringskassen: Jeg vil gerne have en indefrysning nu. Det er det, vi opfordrer regeringen til. Stop tilskuddene nu, lad os sende det signal, at det her var et forkert valg.

De ansvarlige for det her er det palæstinensiske folk. De har bragt sig selv i den her suppedas, så skal de også bringes til at forstå, at det var et forkert skridt, de tog.

(Kort bemærkning).

Jeppé Kofod (S):

Jeg må altså tilstå, at jeg ikke ved, hvor hr. Søren Espersen får ideen fra, at der er nogen, der har interesse i eller endsiges ønsker at støtte Hamas-bevægelsen; det er der ingen der taler om her. Vi taler om en støtte til projekter, der hjælper det palæstinensiske folk, sådan at vi kan realisere visionen om en selvstændig palæstinensisk stat, der lever side om side fredeligt med Israel. Det er det, der er hele diskussionens kerne, og ikke nogen støtte til Hamas.

Der er så en mulig regeringsdannelse, hvor Hamas eventuelt indgår. Så er det, man spørger hr. Søren Espersen: Hvis de nu afstår og altså forpligter sig til at videreføre den hidtidige regerings linje, tror hr. Søren Espersen så virkelig, at